

Iste Viceformand (S. A. Hansen):

Det af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds ſtillede Vædringsforſlag har ikke ligget fremme i den forretningsmæssige Tid, og det kan alſaa ikke blive foretaget til Forhandling, med mindre Thinget dertil giver ſin Lillabelſe. — Jeg ſkal ſpørge, om Noget af de ærede Medlemmer har nogen Bemærkning at gjøre i Anledning af dette Spørgsmaal; naar Ingen yttreſer ſig derimod, vil jeg antage, at Thinget giver ſin Lillabelſe til, at dette Vædringsforſlag ogſaa foretages til Forhandling (Ophold). Det er ſaaledes indrømmet.

De ſtillede Vædringsforſlag tilligemed Sagen i den Hæhede ſættes under Forhandling; den ærede Ordſpører har Ordet.

Ordſpøreren (Berg):

Udvalgets Flertal havde ønsket, at det andet Thing havde deſt den Betragtning, der havde været ledende for dette Thing ved det i Erklæringen omtalte Forſlag om en Million Kr. til Hjælp til Opfyldſen af det Gærd, der i en Tid dom denne er givet de Fattiges Kaſſe, idet de havde haabet, at Regjeringen da havde modtaget Bevillingen; men man kan forſtaa, at naar Regjeringen optræder derimod, er det temmelig givet, at det andet Thing ogſaa i dette Punkt følger vedkommende Miniſter. Man faſtholder fremdeles, at det havde været ønskeligt, om den Opgave, ſom Tiden ganſke naturligt giver diſſe frie Fattigkaſſer, var bleven styrket paa den antydebe Maade. Under de nuværende Forhold har Flertallet ikke troet, at det vilde være nyttigt at føre videre Forhandlinger til Forſøg paa at faae noget Faktiſt ud af dette Spørgsmaal, og det har derfor ikke ſtillet noget Forſlag i denne Hænſeende. Skulde imidlertid Regjeringen være kommen paa andre Tanker med Hænſyn til dette Forſlag, vilde der jo ikke være Noget til Hinder for, at Forhandlingerne ſtandsedes og at Sagen blev tilbageviſt til Udvalget, ſom da kunde gjøre et Forſlag, enten det ſamme eller under en anden, bedre modtagelig Form. Denne Betragtning have vi udtrykt i Betænkningen, og jeg har fundet Anledning til mundtlig at gjentage den. — Med Hænſyn til det andet Punkt i Erklæringen ſkal jeg bemærke, at for ſaa vidt det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen) har ſtillet et Vædringsforſlag, er jeg tilbøielig til at tro, at Flertallet ikke vilde have Noget imod at følge det ærede Medlem, hvis det ſkulde lykkes ham under Forhandlingerne her at faae den ærede Indenrigsminiſter med; men Flertallet anſer ſig for bundet til i dette Spørgsmaal at ſtemme overensſtemmende med den ærede Miniſters Duffe. Det ſidſte Punkt, det eneſte Vædringsforſlag, der foreligger fra Flertallets Side, angaar en Bevilling til Linsjordsboen, ſom i Landſthinget er forſøjet med de 5,000 Kr.,

hvormed den her blev nedſat. Det er jo klart, at man ikke har optaget dette Spørgsmaal for de 5,000 Kr.'s Skyld, men det ærede Thing vil erindre af Betænkningen over Lillagebevillingsloven, at Flertallet fandt Anledning til at ſiſte, at Rigsdagen tog et Forbehold med Hænſyn til Regjeringens og dens Autoriteters Stilling til hele dette Anlæg, for at man kunde overveie, naar Oplyſninger i ſtørre Umindelighed forelaa, hvorvidt der var Anledning til at gjøre yderligere Skridt; man vilde jo her ſtaa friere, naar man forud havde taget et ſaadant Forbehold, end naar man havde ladet det paſſere. Denne Sag er nu bleven forandret i Landſthinget, dog ikke ved Indenrigsminiſterens Initiativ; thi han udtalte ſig, ſaa vidt jeg erindrer, ikke beſtemt mod vort Forſlag, men ved et Medlems Initiativ og navnlig paa Begrundelse af den Uttring i vor Betænkning, at det er Rigsdagen, der tager dette Forbehold. Det er imidlertid mere af Høflighedshænſyn til det andet Thing, at vi have brugt dette Udtryk i Betænkningen. Det er os ikke magtpaaliggende, om Landſthinget vil tage Forbeholdet med os, men for ſaa vidt det ſkulde komme frem, vil det formentlig faae lige virkningsfuld Betydning, om det blot er Folkethinget, der tager Forbeholdet, eller hele Rigsdagen. Jeg kan alſaa ikke ſkjønne, at Landſthinget ved at lade denne Beſlutning for vort Vedkommende ſtaa, behøver at være overbebyrdet med Medansvar for Forbeholdet, naar det ikke deler det. Saaledes ønsker Flertallet i dette Tilfælde, at deſs Udtryk i Betænkningen ſkal opfattes, og det indſtiller derfor, at deſs Vædringsforſlag vedtages, og at Folkethinget derved faſtholder ſit paa vore Grunde i Betænkningen over Lovforſlaget byggede Forbehold.

Clausen:

Ja, det er ikke med nogen ſtor Forventning om et heldigt Udfald, at jeg gaar til at motivere det Vædringsforſlag, ſom jeg har tilladt mig at ſtille. Det har dog glædet mig at høre af den ærede Ordſpører, at Udvalgets Flertal i alt Fald ikke havde noget Større imod at gaa ind derpaa, for ſaa vidt den ærede Miniſter vilde gaa ind derpaa. Jeg har beſværre ikke Grund til at have den Forhaabning, at den ærede Miniſter vil gjøre dette, efter hvad der allerede tidligere er paſſeret i denne Sag, men det er jo en naturlig Selvfølge, at hvor jeg maa antage, at der er begaaet noget Urigtigt over for den Kredſ, jeg repræſenterer, maa jeg til det Sidſte paatale, hvad jeg anſer for Rigtigt, og det er Grunden til, at jeg atter er fremkommen med dette Vædringsforſlag. Som det vil erindres, havde jeg ſtillet et Vædringsforſlag til 3die Behandling, og dette blev vedtaget i dette Thing, men Loven er nu ført tilbage fra det andet Thing i den ſamme Stikſe, hvori den var vedtagen her ved 2den Behandling. Ved dette Vædringsforſlag, ſom jeg